

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 9-ji metai | 1954 m. balandžio mėn. 7 d., trečiadienis | Kaina 15 kp
№ 28 (794)

Kova už aukštą žiemkenčių derlių

TSKP CK savo kovo 2 d. Plenumo nutarime „Dėl tolesnio grūdų gamybos padidavimo šalyje ir dėl dirvonų bei plėšinių įsisavinimo“ išskėlė kolūkiams nemažus uždavinius grūdų gamybos padidavimo klausimu. Šių uždavinių sėkmingas įvykdymas kaip tik ir priklauso nuo aukštų visų grūdinių kultūrų, ypač žiemkenčių, derlių gavimo laukininkystėje.

Šiuo metu prasideda svarbus ir labai atsakingas laikotarpis kovojant už gausius vertingus grūdines kultūras — žiemkenčių derlius. Todėl dabar visas kolūkiečių dėmesys turi būti nukreiptas į platų mišurinines agrobiologijos bei pirmųjų patyrimo įdiegimą į kolūkinę gamybą, nes tik šiuo pagrindu užtikrinamos visos sąlygos pastoviam derlių kilimui. „Aukštaičių“, „Pirmūno“ kolūkiai jau pradėjo žiemkenčių pasėlių priežiūros darbus. „Atėities“, „Aušros“ kolūkiuose vykdomas papildomas žiemkenčių pataršimas superfosfatu, kalio druska bei kitomis mineralinėmis trąšomis. Ši agrotechninė priemonė yra vienas iš svarbiausių laidų aukštiems derliams gauti.

Prieš sėją gerai pataršti, tinkamose sąlygose perziemoję žiemkenčių pasėliai, juos dar papildomai anksti pavasarį pataršus, duoda iš kiekvieno ha 2—3 cnt didesnį derlių. Net ir tie žiemkenčių pasėliai, kurie rudens metu gavo mažą trąšų ir iš po žiemos yra gerokai nusilpę, juos pavasarį tinkamai pataršus, duoda dvigubai didesnius derlius, negu papildomai netaršti. Ši aplinkybė kaip tik ir reikalauja iš kolūkių valdybų atkreipti rimtą dėmesį į savalaikę ir rūpestingą žiemkenčių pasėlių priežiūrą.

Tai gerai suprato „Aukštaičių“ kolūkio valdyba, kuri griežtai įpareigojo laukininkystės brigadų brigadininkus laiku atlikti visus žiemkenčių pasėlių priežiūros darbus, ypač vandens nuleidimą, papildomą pataršimą ir akėjimą. Kolūkio agronomo

V. Žimkutės iniciatyva nusausti žiemkenčių pasėlių plotai, vykdomas daugiamečių žolių įsėjimas, kuris sustiprins visuomeninių pašarų bazę.

Tačiau visa eilė rajono kolūkių, kaip „Šetekšnos“, „Juodpėnų“ ir kt., ne tik kad nevykdo žiemkenčių pasėlių priežiūros darbų, bet taip pat nepamiršo mineralinių bei vietinių trąšų sukaupimu. Ypač bloga padėtis „Vedrupio“ kolūkyje. Čia žiemkenčių sėja buvo atlikta pavėluotai, nekokybiškai. Nesant kolūkyje agronomo, diena iš dienos žlugdomi agrotechnikos darbai, nevykdomas daugiamečių žolių — svarbios pašarinės kultūros — įsėjimas. Žiemkenčių pasėlių tinkamai pavasarinei priežiūrai atlikti „Vedrupio“ kolūkyje taip pat dar nesiruošiama.

Mažai paplitęs mūsų rajono kolūkiuose pavasarinis žiemkenčių, ypač kviečių, nuakėjimas lengvomis akėčiomis. Laiku ir tinkamai įgyvendinta ši svarbi agrotechninė priemonė duoda neabejotiną naudą, ir turi būti plačiai taikoma.

Tinkamiausi terminai žiemkenčių pasėlių priežiūrai pavasarį yra labai riboti ir trumpi. Kolūkių valdybos ir žemės ūkio specialistai turi prisiminti, kad, ne laiku atlikus pavasarinį žiemkenčių priežiūros darbą, per anksti arba pavėluotai atlikus žiemkenčių pasėlių akėjimą, derliai gali net sumažėti. Todėl laukininkystės brigados turi geriausiais agrotechniniais terminais atlikti pavasarinį žiemkenčių pasėlių pataršimą, nusausinimą, jų akėjimą, laiku pradėti daugiamečių žolių įsėjimą.

Rajono žemės ūkio specialistų, partinių ir tarybinių organizacijų pareiga padėti kolūkiams organizuoti visus rezervus vertingos grūdinės kultūros — žiemkenčių derlingumui pakelti, užtikrinti, kad jų pasėlių priežiūros darbai būtų atlikti aukštame agrotechnikos lygyje, kad kolūkiai pilnai įvykdytų šios žemės ūkio kultūros derlingumo planus.

Atskira brošiūra išleistas drg. N. S. Chruščiovo pranešimas „Dėl tolesnio grūdų gamybos padidavimo šalyje ir dėl dirvonų bei plėšinių įsisavinimo“

Valstybinė politinės literatūros leidykla atskira brošiūra išleido drg. N. S. Chruščiovo pranešimą „Dėl tolesnio grūdų gamybos padidavimo šalyje ir dėl dirvonų

bei plėšinių įsisavinimo“ TSKP Centro Komiteto Plenumo 1954 m. vasario 23 d.

Brošiūra išleista 3 milijonų egzempliorių tiražu.

(TASS-ELTA).

Visasąjunginės politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugijos Antrajam suvažiavimui

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas sveikina Visasąjunginės politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugijos Antrąjį suvažiavimą ir jo asmenyje vieną iš priešakinių būrų tarybinės inteligentijos, nešančios žinias liaudžiai. Tarybinė inteligentija ištikimai tarnauja savo liaudžiai, didžiajam komunizmo statybos reikalui.

Visasąjunginė politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugija, kasmet organizuodama daugiau kaip milijoną paskaitų iš įvairių žinijos šakų, įneša didelį indėlį į darbo žmonių komunistinio auklėjimo reikalą, padeda Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei greičiau išspręsti istorinį uždavinį — padaryti visus darbininkus ir valstiečius kultūringus ir apsišvietusius.

Visasąjunginės draugijos Antrasis suvažiavimas susirinko tomis aplinkybėmis, kai visa tarybinė liaudis, Komunistų partijos vadovaujama, sėkmingai kovoja už tai, kad būtų įgyvendintas ypač svarbus uždavinys — per dvejus-trejus metus smarkiai pakelti gyventojų aprūpinimą maisto ir pramonės prekėmis. Štai kodėl visoms Visasąjunginės draugijos organizacijoms, visai tarybinei in-

teligentijai yra iškiles kilnus uždavinys — dar glaudžiau susieti mokslinio švietimo darbą su komunistinės statybos praktika, skirti visas jėgas ir žinias tam, kad būtų suteikta reikalinga pagalba kolūkiečiams, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojams įgyvendinant naują galingą žemės ūkio pakilimą.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas reiškia išitikinimą, kad Visasąjunginė politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugija, vienijanti savo eilėse 300-tūkstantinį kolektyvą, šauniai vykdys garbingąjį uždavinį — nešti į liaudies mases nemirtingąjį Markso — Engelso — Lenino — Stalino mokymą, naujausius šiuolaikinio mokslo ir technikos pasiekimus, plačiai skleisti priešakinį pramonės ir žemės ūkio novatorių patyrimą tolesnio mūsų socialistinės valstybės galybės stiprinimo labui.

Tegyvuoją mūsų šloviningą tarybinę inteligentiją!

Tegyvuoją mūsų didžią tarybinę liaudį — komunizmo kūrėją!

TARYBŲ SĄJUNGOS KOMUNISTŲ
PARTIJOS CENTRO KOMITETAS

NAUJAIS DARBO LAIMĖJIMAIŠ ATSLIEPSIME Į PARTIJOS IR VYRIAUSYBĖS RŪPINIMĄSI

Kovo 31 d. vakare „Pirmūno“ kolūkio kolūkiečiai kartu su visa tarybine liaudimi išgirdo džiugią žinią: Tarybinė vyriausybė ir Komunistų partija vėl nutarė sumažinti, jau septintą kartą pokariniams metams, valstybines kainas maistui ir pramoninėms prekėms. Ši žinia, skrisdama iš kaimo į kaimą, greitai apėmė visus kolūkiečius, sukelėdama jų širdyse karštą dėkingumą Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei. Iš tikrųjų, nėra kitos tokios partijos, kaip Komunistų partija, kuri taip tėviškai rūpinusi paprastų žmonių reikalais, jų laime.

Tėviškas partijos ir vyriausybės rūpinimasis darbo žmonių gerove jaučiamas kiekviename žingsnyje. Tik šiuo rūpinimusi galima paaiškinti „Pirmūno“ kolūkio kolūkiečių laimėjimus, kuriuos jie pasiekė kolektyvinio darbo metais.

Atrodo, neseniai susikūrė „Pirmūno“ kolūkis, tačiau to, ką šandien turi kiekvienas kolūketis, nė iš tolo nepalyginsi su tuo, kuo jie buvo, ką turėjo anksčiau, buržuazijos valdymo metais. Dabar jie laimingi, gyvena pasiturinčiai ir šviesiai; į ateitį žiūri drąsiai, su pasitikėjimu, nes mūsų didžiąją Tėvynę į priekį komunizmo

statybos keliu veda šloviningi Lenino — Stalino partija. Kolūkiečiai žino, kad, partijos vadovaujami, jie pasieks dar šaunesnius darbo laimėjimus.

Metai iš metų stiprėja visuomeninis kolūkio ūkis, gausėja kolūkiečių pajamos. Jei 1951 metais kolūkis neįvykdė visuomeninių gyvulių išvystymo plano, tai 1953 metais jį įvykdė 103 proc., už darbadienį išdavė žymiai daugiau grūdų, negu užpernai. Kolūkis praėjusiais metais pradėjo visuomeninių pastatų statybą. Tame tarpe statomi mūriniai tvartai visuomeniniams gyvuliams, kurie šiais metais bus atiduoti naudojimui.

Žymus kolūkiečių laimėjimas yra tas, kad jie išmoko iš nederlingų praeityje žemių gauti aukštus derlius. Kolūkiečiai sparčiai kelia visuomeninių gyvulių bandos skaičių ir jų produktyvumą. Penktoji laukininkystės brigada, vadovaujama P. Katičevičiaus, perėjais metais 30 ha plote išaugino po 18,5 cnt rugių iš ha. Anksčiau, iki kolūkio sukūrimo, tokio derliaus niekas nepasiekdavo. Gyvulių augintojos M. Pliuskienė ir O. Švintienė pasižadėjo iš joms priskirtų 10 motininių kiaulių išauginti po 20 paršelių.

Kolūkiečių laimėjimai, gausinant visuomeninį ūkį, yra tvirtas laidas jų kultūriniam lygiui toliau augti. Visi kolūkiečiai leidžia savo vaikus į mokyklą, daugelis kolūkiečių patys mokosi valstiečių jaunimo mokykloje, kuri tarybinės valdžios metais atidaryta kolūkyje. Tarybų valdžios metais kolūkyje atidaryta vidurinė mokykla. Kolūkyje veikia biblioteka, 2 klubai-skaityklos, radijo mazgas. Kolūkiečiai gausiai dalyvauja meninėje saviveikloje. Pirminės partinės organizacijos rūpesčiu kolūkyje atidaryti gimdymo namai.

Naujas kainų sumažinimas toliau pakels kolūkiečių gerovę. Jau balandžio mėnesio 1 dieną kolūkiečiai įsigijo daug prekių ir kultūrinių reikmenų naujomis kainomis, nes kolūkio centre yra gausus parduotuvių skaičius, kurios pilnai aprūpina kolūkiečių poreikius.

Atsidėkodami Tarybinei vyriausybei, Komunistų partijai už tėvišką rūpinimąsi darbo žmonėmis, kolūkiečiai iš širdies pasižadėjo pavarso sėją įvykdyti suglaustais terminais ir aukštu agrotechnikos lygiu. Jie išaugins Tėvynei gausų derlių.

A. KUBILIUS

KUPIŠKIO Miesto PARDUOTUVĖSE

Gyvai vyksta prekyba po kainų nupigimo Kupiškio miesto parduotuvėse. Darbininkai, kolūkiečiai, tarnautojai plačiai perka įvairias prekes. Parduotuvėse „Pirmūno“ kolūkio kolūketis J. Kurulis. Pavasario sezonui atėjus, žadu nupirkti dukteriai dviratį. — pareiškė kolūketis. — Šandien kainos mums visai prieinamos, to-

dėl aš perku dviratį, sūnui atpigusį foto aparatą.

Kupiškio miesto pramoninių prekių avalynės parduotuvėje taip pat daug pirkėjų. Dirbantieji ypatingai daug perka avalynės išdirbinių. Darbininkė E. Žilinskienė kalba: — Įvairių rūšių avalynę žymiai nupigo. Dabar mums, darbininkams, pilnai prieinama visų rūšių avalynė. Šandien aš pirkau vasarinius batus sau ir savo dukteriai. Esu dėkinga partijai ir vyriausybei už nuo-

latinį rūpinimąsi darbo žmonėmis.

Pirmomis po kainų atpigimo dienomis gyva prekyba vyksta Kupiškio maisto produktų, pramoninių, ūkių ir kultūrinių prekių parduotuvėse. Rajono darbo žmonės didelį pasitenkinimą reiškia dėl medikamentų žymaus nupigimo. Dirbantieji be galo dėkingi Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už didelį rūpinimąsi darbo žmonių gerove.

V. AUGULYTĖ

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

Rimti trūkumai Adomynės septynmetėje mokykloje

LKP CK VIII-asis plenumas iškėlė eilę uždavinių, kuriuos įvykdžius pagerėtų mokomasis-auklėjamasis darbas mokyklose.

Kaipgi vykdomas šis nutarimas Adomynės septynmetėje mokykloje? Šioje mokykloje dirba keletas jaunų mokytojų, tačiau kai kurie iki šio laiko dar neatlieka tinkamai savo tiesioginių pareigų mokykloje ir visai pasyviai dalyvauja visuomeninėje veikloje.

VI-ai klasė vadovauja mokytojas V. Narbutas. Jis dėsto konstituciją, istoriją, geografiją ir matematiką. Minėtas disciplinas V. Narbutas perteikia mokiniams žemame lygyje, vadovėliškai, nesusiedamas su vietos faktais, ir mokiniai silpnai įsisavina žinias. Ir suprantama, pats V. Narbutas niekur nesimoko, negilina savo politinių-pedagoginių žinių. Labai silpnai atliekamas politinis-auklėjamasis darbas klasėje. Susirinkimai ruošiami retai ir neįdomiai, ko pasekoje iš 6 komjaunuoliško amžiaus moksleivių nėra nė vieno komjaunuolio. Moksleiviai nesupažindinti su komjaunimo įstatais, programa. Nesusipažinęs su jais ir pats klasės vadovas V. Narbutas. Jis neturi elementariausių žinių apie komjaunimo organizaciją. VI-oje klasėje kai kurie mokiniai neatsikratę religiniais prietarais, tačiau klasės vadovas tuo klausimu nieko nedirba. Klasėje per šiuos mokslo metus nei vienas moksleivis neįstojo į pionierių organizaciją.

Nekokia padėtis ir I—III-oje klasėse, kur dirba I. Varnauskaitė. Trečioje klasėje daugumas mokinių pionieriško amžiaus, tačiau čia nėra nė vieno pionieriaus. Apie pionierių organizaciją, jos uždavinius mokytoja klasėje niekuomet nekalba. Mokytoja I. Varnauskaitė, pati būdama silpna pedagogikoje, „išauklėjo“ mokinius taip, kad, vyr. pionierių vadovė A. Petrauskaitė arba mokyklos direktoriui K. Breskieniui kalbant apie pionierių organizaciją, mokiniai pradeda įtikinti, jog jų auklėtoja pionierių nemėgsta. Tenka pažymėti, kad pati I. Varnauskaitė dar nenūsikračiusi religiniais prietaisais ir yra nusistačiusi prieš mokytojų pirminės komjaunimo organizacijos sudarymą mokykloje. Mokytojai I. Varnauskaitė, S. Mackevičiūtė, pademonstruodami savo žemą politinį-idėjinį lygį, neretai pasisako prieš komjaunimą.

Didelę įtaką mokyklai per

idėjiniai-politiniai silpnus mokytojus daro vietos bažnyčia, davatkos; tuo labiau, kad minėti mokytojai nesistengia jų ryšių nutraukti, o juos dargi palaiko. Mokytoja G. Arnastauskaitė gyvena tame pačiame name, kur kunigas, — pas davatkas. Ji beveik kiekvieną sekmadienį važiuoja į Svėdasų bažnyčią. Su visu mokykloje atliekamu auklėjamuoju darbu supažindinamas kunigas P. Varžinskas (per G. Arnastauskaitę), kuris savo ruožtu stengiasi įtikinti moksleivių tėvus, kad šie reikėtų vaikų stoti į komjaunimo, pionierių organizacijas. Mokytojos G. Arnastauskaitės vadovaujamoje V-oje klasėje joks auklėjamasis darbas neatliekamas, pionierių gretos neauga.

Šiems mokytojams stovint auklėjamojo darbo nuosalyje, už juos dirba kunigas ir artimieji jo padėjėjai, kas ypačiai trukdo mokinių komjaunimo organizacijos eilių augimui. Adomynės apylinkės tarybos pirmininkas A. Gudonis, ryšių skyriaus viršininkas J. Brakns ir eilė kitų atsakingų darbuotojų neleidžia savo vaikų stoti į pionierių organizaciją.

Labai rimtas pionierių organizacijos darbo stabdys yra tai, kad mokykloje nėra pionierių kambario, kai tuo tarpu mokyklos patalpose, gerai atremontuotame bute, gyvena Gaigalių septynmetės mokyklos direktoriaus A. Kirlio žmonos tėvai, nieko bendro neturintieji su mokykla. Tose patalpose galima būtų įrengti pionierių kambarį ir išvystyti įdomią veiklą.

Mokytojus apunkina ir tai, kad jie neapirpinti gyvenamaisiais butais. Dauguma jų gyvena kolūkyje, už 2—3 km, kai tuo tarpu greta mokyklos esančiose kolūkio patalpose gyvena niekur nedirbąs A. Vilėniškis, tūlas P. Pilipavičius, vedantis antikolūkinę agitaciją.

Dar nepakankamai atlieka aiškinamąjį darbą jaunujų mokytojų tarpe mokytojai komjaunuoliai A. Petrauskaitė, St. Žemaitis. Kad ištaisyti susidariusią padėtį mokyklose ir įvykdyti LKP CK VIII-ojo plenumo nutarimą, mokyklos vadovėbė ir mokytojai komjaunuoliai, visas pedagogų kolektyvas turi imtis ryžtingų priemonių darbe, pakeisti darbo stilių, daugiau dirbti su mokiniais bei jų tėvais aiškinamąjį darbą.

B. PETRAUSKAITĖ
LLKJS rajono komiteto sekretorius

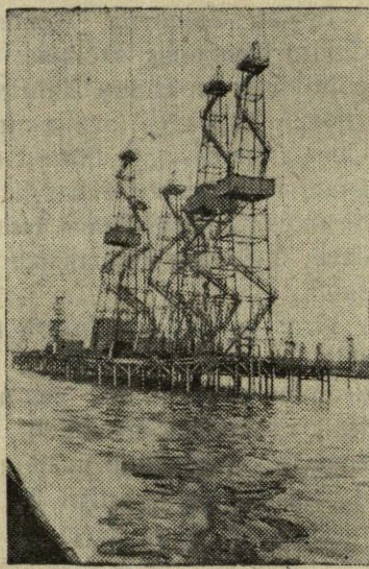
Ruošiasi Dainų šventei

Artėja rajono Dainų šventė. Jai atsidėję ruošiasi Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos moksleiviai — choristai — mokosi lietuvių liaudies ir tarybinių kompozitorių dainas. Dažnai vyksta choro repeticijos. Mokyklos choristai puikiai atlieka lietuvių liaudies dainas „Sienaplatės naktys“, „Tykus buvo

vakarėlis“, „Kur Nemunas teka“. Iš tarybinių dainų choras jau išmoko „Komjaunimo maršą“, „Kolūkiečių ačiū“ ir kitas.

Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos moksleivių choras Dainų šventę sutiks tinkamai pasiruošęs.

V. BERŽAITIS



AZERBAIDŽANO TSR. Tik prieš kelerius metus Michailas Kaveročkinas ir Kurbanas Abasovas, dabar — Stalininės premijos laureatai, išgavo pirmąją naftos versmę iš atviros jūros. Tačiau per trumpą laiką čia sukurtą galingą naftos pramonę, su naujomis gavyomis-estakadomis, besitęsiančiomis daugelį kilometrų, su milžiniškais naftos rezervuarais, elektros linijomis, gyvenamaisiais namais, kur gyvena gręžikai, verslovininkai, statytojai. Nuo to laiko o j e: naftos bokštai Kaspijos jūroje.

F. Ševcovo nuotr. (TASS).

Paskaitos apie kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimo būdą

Partijos CK rugsėjo Plenumo ir paskesnieji Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimai kultūros darbuotojams iškėlė uždavinį — pertvarkyti bibliotekų, klubų-skaityklų darbą naujų uždavinių šviesoje, kolūkinio kaimo darbo žmonėms duoti daugiau paskaitų žemės ūkio klausimais, paskleisti žemės ūkio pirmųjų patyrimą laukininkystėje ir gyvulininkystėje, supažindinti kolūkiečius su priešakiniais kolūkinės gamybos metodais, kaip kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimo būdą bei daržovių auginimo durpių-pūdinių puodeliuose ir kt.

„Mituvos“ kolūkio bibliotekos vedėjos L. Stiliūtės iniciatyva dažnai skaitomos paskaitos. Aiškinamojo ir masinio-politinio darbo kolūkiečių tarpe dėka biblioteka turi gausų skaitytojų skaičių. IV ir kitų laukininkystės brigadų nariai susirenka klausyti paskaitų žemės ūkio klausimais.

Neseniai buvo organizuota paskaita apie kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimo būdą. Kolūkiečiai nutarė visas bulves kolūkyje pasodinti kvadratinio-lizdinio būdu ir dabar, laukininkystės brigadų brigadininkų vadovaujami, įsisavina jį praktiškai.

VI. ŠPOKAS

Sėkmingai platina spaudą

Noriūnų septynmetėje mokykloje mokytojų kolektyvas, visi septynmetės mokyklos mokiniai aktyviai įsijungė į spaudos platinimą. Mokytojos J. Lapinskaitės iniciatyva nemaža laikraščių ir žurnalų išplatinta vietos kolūkiečių tarpe. Mokytojai A. Pavilionis, J. Kukulienė, moksleiviai G. Glezdovas, A. Rudokas ir kt. užsiprenumeravo net po keletą laikraščių ir žurnalų.

A. PALŠVYS

PIRMŲ TRIBUNA

Tik ankstyva sėja užtikrina aukštą cukrinių runkelių derlių

„Mūsų rytojaus“ kolūkio IV laukininkystės brigados žemė ypatingu derlingumu nepasižymi. Daugumoje sunkūs priemoliai, kuriuose ne taip jau lengva auginti daržines ir technines kultūras. Tačiau tai nesukliudė mano vadovaujama cukrinių runkelių auginimo grandžiai 5 ha plote išauginti cukrinių runkelių derlių vidutiniškai po 270 cnt iš hektaro. Nors mineralinių trąšų sunaudojome žymiai mažiau, negu kitose cukrinių runkelių auginimo grandyse, bet gauti aukštus derlius mums padėjo tinkamas dirvos paruošimas, gera pasėlių priežiūra ir ankstyva sėja.

Didinant ir vienijant pasėlių masyvus, iš rudens pradėti ruošti daržinėms ir techninėms kultūroms žemei buvo skirtas svarbus dėmesys. Todėl cukriniams runkeliams dirvą pagrindinai ruošėme dar rudėnį. Iš rudens du kartus suartą dirvą pavasarį apkartojome giliu įdirbimu. Vietą sėjomainoje parinkome po žiemkenčių.

Cukrinių runkelių šaknų sistema reikalauja gilaus dirvos išpurenimo. Nesulaukdami paramos iš Skapiškio MTS, dirvos armenį pagilino patys, panaudodami kultivatorius.

I taip paruoštą dirvą išvežėme po 24—25 t mėšlo į ha ir aparėme maždaug 20 cm gyliu, prieš tai ant iškratyto mėšlo išberdami po 150 kg kalio druskos į hektarą. Žinoma, mėšlas cukriniams runkeliams žymiai geriau išvežti rudėnį, bet dėl mėšlo stokos rudėnį jo neišvežėme. Galutinai paruoštoje dirvoje balandžio mėnesio pabaigoje atlikome sėją. Sudygu, po dviejų savaičių atlikome pirmąjį tarpueilių purenimą, o po to pirmąjį ravėjimą bei daigų retinimą ir papildomą daigų tręšimą mineralinėmis trąšomis, išbėrę po 100 kg salietros į ha. Po antrojo tarpueilių purenimo, ravėjimo ir retinimo pasėlius papildomai patrešėme mineralinėmis trąšomis, duodami hektarui 70 kg salietros, ir atlikome tarpueilių purenimą. Toliau tarpueilių purenimą giliais arkliais purentuvais atlikome apie liepos mėnesio vidurį. Cukrinių runkelių lapams uždengus tarpueilius, priežiūrą nutraukėme.

Kas trukdė gauti aukštą cukrinių runkelių derlių visose grandyse? III laukininkystės brigadoje J. Ivanausko vadovaujama cukrinių runkelių auginimo grandis neprilaikė agrotechnikos reikalavimų. Dirva cukrinams runkeliams auginti nebuvo reikiamai paruošta iš rudens. Rudėninis darbas ten buvo pakeistas pavėluotu pavasario

darbu. Išvežus mėšlą ir vieną kartą aparus ir nuakėjus lengvomis akėčiomis, dirvos paruošimas baigėsi. Greitosiomis paruoštoje dirvoje pasėti cukriniai runkeliai neatnešė aukšto derliaus. To pasekoje III laukininkystės brigados J. Ivanausko vadovaujama techninių kultūrų auginimo grandis išaugino tik po 130 cnt cukrinių runkelių iš hektaro, t. y. perpus mažiau negu mūsų grandyje.

Beveik dukart žemesnį derlių gavo V laukininkystės brigados cukrinių runkelių auginimo grandis, vadovaujama G. Petrulienės. Tai, mano manymu, atsitiko todėl, kad nebuvo parinkta tinkama vieta sėjomainoje, pavėluotai atlikta sėja, laiku neišpurenti tarpueiliai, neatliktas jų ravėjimas. Blogai paruoštoje dirvoje išgalėjo varputis bei kitos piktžolės. Panaši padėtis gavosi ir II laukininkystės brigadoje, kur cukrinių runkelių auginimo grandžiai vadovavo E. Kaušakienė.

Kad šiais metais išauginti aukštą cukrinių runkelių derlių, reikia pasimokyti iš perėitais metais padarytų klaidų ir visą dėmesį skirti dirvos paruošimui taip, kaip reikalauja cukrinių runkelių auginimo agrotechnika — sėklą beicuoti; cukrinių runkelių sėją atlikti ne vėliau kaip balandžio mėnesio paskutinėmis dienomis. Aišku, tik arklinio plūgo ir akėčių pagalba sunku tinkamai paruošti žemę techninių kultūrų sėjai. Didelę paramą žemės paruošime, ypač atliekant gilų dirvos išpurenimą, turėtų suteikti Skapiškio MTS, ko iki šiai dienai dar nesulaukėme. Šiuo metu, ruošdamiesi techninių kultūrų auginimui, jau parinkome vietą sėjomainoje, išvežėme vietines trąšas. Dirvai pradžiūvus, pradėsime jos paruošimą.

TSKP CK rugsėjo Plenumo ir paskesnieji partijos ir vyriausybės nutarimai iškėlė uždavinį — išauginti aukštus techninių kultūrų derlius. Kuo daugiau mes išauginsime šios vertingos techninės kultūros, tuo daugiau mūsų šalies fabrikai pagamins cukraus nuolat augantiems šalies darbo žmonių poreikiams tenkinti. IV laukininkystės brigados cukrinių runkelių auginimo grandies kolūkiečiai įsipareigojo šiais metais išauginti ne mažesnį kaip 270 cnt cukrinių runkelių derlių iš hektaro ir išaukė į socialistinį lenktyniavimą II laukininkystės brigados cukrinių runkelių auginimo grandį.

J. ŠINKUNAS

„Mūsų rytojaus“ kolūkio IV laukininkystės brigados cukrinių runkelių auginimo grandies grandininkas

Durpių kraikas — kolūkiams

Šepetos durpių kraiko fabrike remonto brigada, vadovaujama mechaniko K. Malinausko, prieš laiką atremontavo visus agregatus-presus, transporterius, draskytuvus ir kt. įrenginius. Remontininkai B. Indilas, A. Vaitiekūnas, K.

Petrulis nuolat įvykdo ir viršija dienos išdirbio normas, esant aukštai remonto kokybei. Fabriko dirbantieji, laiku ir tinkamai pasiruošę gamybai, duos kolūkiams papildomus kiekius kraiko virš plano.

A. OLŠAUSKAS



Anykščiuų rajono centre nuo mokslo metų pradžios atiduoata eksploatacijai vidurinė mokykla, kuri pavadinta lietuvių rašytojo Jono Biliūno vardu. Nuo o t r a u k o j e : naujos J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos Anykščiuose bendras vaizdas. (L. Morozovo nuotr.)

MUMS RAŠO

Kodėl „Vedrupio“ kolūkyje nėra agronomo?

TSKP CK Plenumas savo nutarime numatė konkrečias priemones žemės ūkiui toliau išvystyti, pasiuntė į kolūkius žemės ūkio specialistus. Į gimtąjį „Vedrupio“ kolūkį grįžo dirbti agronomas J. Pajuodis. Tačiau, patekdamas į žalingą įtaką, J. Pajuodis nusišalinio nuo kolūkinės gamybos, daleido savo darbe eilę rimtų trūkumų. Aukščiau stovinčios organizacijos, tą pastebėję, agrono-

mą J. Pajuodį nuo einamųjų pareigų „Vedrupio“ kolūkyje pasiūlė pašalinti.

Dabartinio metu kolūkyje nėra jokio žemės ūkio specialisto, diena iš dienos žlugdomi šiuo metu taip svarbūs agrotechnikos darbai. J. Pajuodis, nieko neveikdamas, tebegyvena kolūkio teritorijoje. Laikas būtų Kupiškio MTS vadovams į tai atkreipti dėmesį ir padėti nedelsiant ištaisyti. V. PULIKAS

Netinkamas A. Virbicko elgesys

Keistai žiūri į „Skodinio“ kolūkio IV laukininkystės brigados narį Užkupių kaimo kolūkietį P. Vaitiekūną kolūkio valdyba, jos pirmininkas O. Remeikaitė. Nors P. Vaitiekūnas pasireiškia kaip žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjas, grobsto valstybinę miško medžiagą, tačiau kolūkio valdyba nemano jo sudrausti. Jau kelinti metai P. Vaitiekūnas laiko nuo visuomeninio nuslėptą ark-

lį, kurį slepia pas miško eigulį Aleksą Virbicką. Pažymėtina, kad eigulis A. Virbickas ne saugo valstybinį mišką, bet dar skatina P. Vaitiekūną ir kitus jam gerai pažįstamus bičiulius grobstyti valstybinę miško medžiagą, sudaro palankias sąlygas jos pergabenimui. Toks A. Virbicko savivališkas elgesys kelia kolūkiečių tarpe teisėtą pasipiktinimą.

O. KREGŽDAITĖ

Pašarų trūkumo priežastys

Nesąžiningai atlieka savo pareigas „Šetekšnos“ žemės ūkio artelės I laukininkystės brigados verslių šerė S. Vilimaitė. Jos blogo darbo pasėkoje visuomeniniai versliai yra blogame kūno stovyje, tvarte nepakreikiama. Viso to priežastis—pašarų trūkumas, kuris gaunasi dėl S. Vilimaitės nesąžiningumo. Ji grobsto versliams skirtą

visuomeninį pašarą bei kraiką, kuriuos panaudoja savo asmeninių gyvulių geresnei priežiūrai.

Tokiu S. Vilimaitės nesąžiningu elgesiu teisėtai yra pasipiktinę sąžiningi kolūkiečiai, ir jie reikalauja, kad būtų imtasi konkrečių priemonių visuomeninio turto grobstytojai sudrausti.

K. STASIŪNAS

MUSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

Šių metų „Stalino keliu“ Nr. 8 po rubrika „Trumpos skaitytojų pastabos“ tilpo korespondencija, kurioje buvo rašoma apie nepatenkinamą „Vedrupio“ kolūkio pavasario sėjos pasiruošimo darbų eigą.

Gautas atsakymas, kad už ūkinių bei organizacinių darbų kolūkyje sužlugdymą V.

Bočiulis iš kolūkio pirmininko pareigų atleistas. Atskaitinio-rinkiminio kolūkiečių susirinkimo metu išrinkta nauja kolūkio valdyba, kuri padėties ištaisymui ėmėsi konkrečių priemonių. Dabartinio metu kalvės pilnai aprūpintos anglimis, jau atremontuota nemaža dalis visuomeninio žemės ūkio inventoriaus.

„Stalino keliu“ Nr. 16 (782) po rubrika „Trumpos skaitytojų pastabos“ tilpusloje korespondencijoje buvo iškelta „Ateities“ žemės ūkio artelės revizijos komisijos pirmininko P. Stano

kenkėjiška veikla kolūkyje. Kolūkio valdyba praneša redakcijai, kad kritika P. Stano adresu yra teisinga. Visuotinio kolūkiečių susirinkimo nutarimu P. Stany iš einamųjų pareigų atleistas.

Meškuičių kultūros namai

Meškuičių kultūros namų salė pilnutėlė žmonių. „Raudonosios vėliavos“ kolūkio pirmininko drg. Gerdaičio pranešimo apie žemės ūkio artelės pasiruošimą sėjai čia atėjo pasiklausyti daugiau kaip 300 „Už taiką“, „Liaudies kovotojo“, „Pirmyn“ ir kitų kolūkių narių.

Platų aiškinamąjį - masinį darbą ruošiantis pavasario sėjai išvystė Šiaulių rajono Meškuičių kultūros namai. Čia prie pasiruošimo sėjai prisidedama įvairiais būdais. Prie kultūros namų veikia 13 žmonių lektoriumas. Jame aktyviai dalyvauja žemės ūkio specialistai ir žymūnai, vietos vidurinės mokyklos mokytojai. Kas savaitę aplinkiniuose kolūkiuose skaitomos paskaitos bei pranešimai pasiruošimo pavasario sėjai ir jos vykdymo klausimais.

Lektoriai plačiai nušviečia pasiruošimo pavasario sėjai eigą kolūkiuose, savo pranešimuose apibendrina priešakinį patyrimą. Ypač daug paskaitų skaito žemės ūkio specialistai drg. drg. Kriščiūnas, Kraujutis ir kiti.

Kas savaitę kultūros namuose organizuojami darbo pirmųjų vakarai. Jų metu laukininkystės brigadų brigadininkai, aukšto derliaus meistrai, gyvulininkystės pirmūnai pasakoja kolūkiečiams apie pasiekimus savo darbo baruose, dalinasi savo patyrimu. Štai, laukininkystės brigados brigadininkas Pr. Brašiškis iškėlė naujus rezervus laukams tręšti. Jis rekomendavo pelenų bei paukščių mėšlo surinkimą, pasiūlė, kad kiekvienas kolūkiečio kiemas žemės ūkio

artelei atiduotų atliekamas vietines trąšas. Daug vertingų patarimų kolūkiečiams davė drg. drg. Bagdonienė, Konkovaitė, Batulienė ir kt.

Iš žemės ūkio pirmųjų tribūnos pasisako ne tik „Raudonosios vėliavos“ kolūkio nariai, kurio teritorijoje yra kultūros namai. Kaimyninių žemės ūkio artelių gausaus derliaus meistrai pasakoja apie savo sumanymus nenaujamoms žemėms sparčiau įsisavinti, rūgščiųjų dirvų derlingumui pakelti.

Didelis dėmesys skiriamas tam, kad kolūkiečiai sėkmingai įsisavintų tarybinės agrotechnikos žinias. Kultūros namuose pagal nustatytą grafiką specialistai teikia konsultacijas įvairiais žemės ūkio klausimais. Tokių konsultacijų metu aiškinami praktiniai klausimai, nurodoma literatūra, kurią kolūkiečiai gali gauti čia pat vietoje arba vietinėje bibliotekoje. Vakariš kultūros namuose kolūkiečiai savistoviai ir žemės ūkio specialistams padedant studijuoja partijos ir vyriausybės nutarimus žemės ūkiui išvystyti, aptaria einamuosius žemės ūkio klausimus, čia taip pat aptariai socialistinio lenktyniavimo rezultatai.

Kultūros namų taryba organizuoja sieninėje spaudoje aplinkinių kolūkių žemės ūkio pirmųjų straipsnius, konkrečiais pavyzdžiais propaguoja jų patyrimą. Daug vietos skiriama kritikiniam straipsniams. Juose kritikojami atsilikėliai, nurodomos priemonės esamiems trūkumams pašalinti.

Plačiai taikomos vaizdinės agitacijos priemonės. Įreng-

tos rodiklinės lentos, kuriose parodomi kolūkio ir atskirų brigadų socialistinio lenktyniavimo rezultatai, diagramos su laukininkystės ir gyvulininkystės šakų augimo rodikliais.

Plakatai, diagramos, schemos vaizduoja priešakinės agrotechnikos bei zootechnikos taikymą. Kultūros namuose demonstruojami filmai žemės ūkio klausimais.

Šiuo metu pradedami leisti kovos lapeliai, kuriuose rašoma apie paskutiniuosius pasiruošimo pavasario sėjai darbus. Lektoriai lankosi laukininkystės brigadose, aiškina partijos ir vyriausybės nutarimus žemės ūkiui toliau išvystyti, supažindina su kvadratinio-lizdiniu ir kitais pažangiais sėjos būdais.

Kultūros namų saviveiklos rateliai meno vadovo drg. Vilčiausko vadovaujami ruošia naują programą pavasario sėjos laikotarpiui. Scenos mėgėjai pastatė J. Paukštelio pjesę „Vaiduokliai“ ir M. Talvesto — „Seimyniniai klausimai“. Tautinių šokių ratelis, choras ir skudučių ansamblys savo repertuarą papildė gausiomis dainomis ir šokiais. Jau sudarytos meninės saviveiklos brigados, kurios sėjos metu lankysis kolūkiuose.

TSKP Centro Komiteto nutarimų paskatintas, visas Meškuičių kultūros namų kolektyvas dirba su dviguba energija, siekdamas padėti kolūkiečiams sėkmingai įvykdyti pavasario laukų darbus — visomis jėgomis kovoja už savalaikį ir tinkamą sėjos atlikimą.

T. TAUTRIMAS

TRUMPAI

Vykdo mėšlo išvežimą į laukus „Lukonių“ kolūkio III laukininkystės brigados nariai, vadovaujami brigadininko B. Šateikos. Organizuotas durpių bei mėšlo išvežimas taip pat IV ir kitose laukininkystės brigadose.

T. ŠMĖRĖNAS

Daug savo jėgomis padarytų inkilų sukėlė medžius atskridusiems varnėnams Maksvyčių septinmetės mokyklos mokiniai. Gaminant inkilus pasižymėjo pionierius B. Garbauskas ir kiti priešakiniai moksleiviai.

B. LUPEIKIS

Skaitė paskaitą Mičturino vardo žemės ūkio artelės nariams kolūkio agronomas Vladas Bardauskas. Jis iškėlė sodų bei uogynų išplėtimo reikšmę kolūkyje, pasitaikancias darbe klaidas ir kitus kolūkinėje gamyboje daleistus trūkumus.

St. KAVALIUSKAITĖ

Gera atlieka savo pareigas Marytės Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės kalvis K. Stukas. Jis jau baigia atremontuoti visuomeninį žemės ūkio inventorių, deda visas pastangas tam, kad pavasario sėjos darbus kolūkis sutiktų pilnai pasiruošęs.

D. DAUGYS

Darbščiųjų rankų būrelis, veikias Subačiaus vidurinėje mokykloje, vysto aktyvią veiklą. Kiekvieną šeštadienį įvyksta būrelionių susirinkimai, kurių metu apsvaistomas atliktas darbas.

V. PUKĖNAITĖ, V. SAKALAITĖ

„LAISVĖS“ KOLŪKYJE LĖTAI ŠALINAMI TRŪKUMAI

„Laisvės“ kolūkio valdyba pasiekė nemažą laimėjimų stiprinant kolūkį ūkiniai ir organizaciniai. Tačiau reikia pripažinti, jog dar pasitaiko grubių žemės ūkio artelės įstatų pažeidimų ir kitų rimtų trūkumų, kurie lieka ilgam laikui nepašalinti.

Pavyzdžiui, prie kiaulidžių IV laukininkystės brigadoje nėra sargo, durims užrakinti nėra užraktyti. Kiaulės skęsta srutose, o kiaulių fermos vedėjas P. Navickas į tai nekreipia nė mažiausio dėmesio. Netoli nuo visuomeninės kiaulidės esančiame gyvenamame name gyvenantis nekolūkietis V. Ragauskas savo asmeniniams reikalams naudoja kolūkio visuomeninį arklių, grobsto visuomeninius

pašarus. Taip vieną naktį V. Ragauskas kenkimo tikslais įleistas į kiaulidę arklys sunkiai sužalojo visuomeninę motininę kiaulę ir vieną 6 mėnesių paršą, kurie krito. VI laukininkystės brigados brigadininkas St. Styra žlugdo pasiruošimą pavasario sėjai. Traukiamoji jėga—arkliai neaprupinami reikiamu pašarų kiekiu. Žemės ūkio inventorius, kaip vežimai ir kt., neatremontuoti. Į laukus nevėžamas mėšlas, durpės ir kitos vietinės trąšos.

Kolūkio valdyba turi ryžtingai šalinti trūkumus pasiruošiant pavasario sėjai bei vystant visuomeninę gyvulininkystę.

A. MARTINAITIS, Z. VARLĖNAITĖ

Vidurinės mokyklos mokinių parama kolūkiui

Šimonių vidurinės mokyklos mokiniai šefuoja Marytės Melnikaitės vardo kolūkį. Paskutiniu laiku šefai didina paramą šefuojamajam kolūkiui. Neseniai vyresniųjų klasių mokiniai, vadovaujami mokytojų V. Gromulo, G. Žvirblio, G. Nadalinskienės ir kt., organizavo kraiko pristatymą stambiųjų raguočių fermai. Darbe pasižymėjo moksleiviai B. Regalas,

J. Vaidilas, N. Adomėlis ir kt.

Žemės ūkio artelėje pradedus pavasario sėjai, Šimonių vidurinės mokyklos mokinių kolektyvas sustiprins paramą kolūkiečiams. Laukininkystės brigadose bus organizuotas sieninių laikraščių išleidimas. Vyresniųjų klasių mokiniai padės atlikti svarbiausius sėjos darbus.

A. KIRDA

Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto

1954 m. kovo mėn. 25 d.

PRIVALOMAS SPRENDIMAS Nr. 1

Dėl miškų apsaugos nuo gaisrų gaisro atžvilgiu pavojingu laikotarpiu

Sutinkamai su Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1954 m. kovo 20 d. Nutarimu Nr. 174, siekiant užtikrinti, kad būtų užkirstas kelias miškų ir durpynų gaisrams ir kad būtų kovojama su jais, Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas NUSPRENDĖ:

1. Atsakomybę už miško ir durpynų apsaugą nuo gaisrų, kad, kilus gaisrui, būtų imtasi griežtų priemonių jiems likviduoti, uždėti:

- a) valstybinio miško fondo žemėse — Rokiškio miškų ūkiui;
- b) miško fondo durpynuose, perduotuose eksploatacijai, — organizacijoms, vykdančioms eksploataciją;
- c) kolektyvinių ūkių miškuose — kolūkių valdyboms ir apylinkių taryboms;
- d) respublikinės reikšmės pakelių juostose — Panevėžio kelių eksploatacijos ruožui.

2. Rajono ribose užtikrinti, kad būtų laikomasi „TSRS miškuose priešgaisrinės apsaugos taisyklių“, patvirtintų 1949 m. balandžio 6 d.

3. Įpareigoti visas organizacijas, įmones ir įstaigas, vykdančias miško gamybą bei kitus darbus valstybinio miškų fondo teritorijoje, griežtai laikytis nustatytų taisyklių, su kuriomis susipažinti artimiausiam miškų ūkyje bei girininkijoje.

4. Gaisrams pavojingame periode — nuo 1954 m. balandžio 15 d. iki spalio 1 d. — uždrausti:

- a) deginti žolę ir kirtimo liekanas be miškų ūkio administracijos leidimo;
- b) kurti laužus miške ir arčiau kaip 100 metrų pamiškėje, o taip pat durpynuose bei prie miško medžiagos sandėlių;
- c) šaudant naudoti kamščius iš greit užsidegančios medžiagos;
- d) rūkyti nenustatytose vietose miške, durpynuose bei miško medžiagos sandėliuose;
- e) važiuoti garvežiais per mišką, neturintiems žiežirboms gaudyti prietaisų, iškasti degančius pelenus;
- f) valyti kelyje gazo generatorius, automašinas bei traktorius nuo anglių bei pelenų.

5. Įpareigoti miško gamintojus:

- a) iki šių metų balandžio 5 d. baigti galutinį kirtaviečių valymą;
- b) pasilikusią neišvežtą miško medžiagą sukrauti į štabelius, padarant aplink juos mineralizuotas juostas.

6. Įpareigoti apylinkių tarybų pirmininkus, kolūkių valdybas ir visus gyventojus:

- a) visokeriopai padėti miškų ūkio, miškų pramonės ir durpynų pramonės organizacijoms gesinti miško ir durpynų gaisrus;
- b) aktyviai prisidėti prie miško gaisrų gesinimo su savo inventoriu ir transporto priemonėmis.

7. Sėkmingai kovai su miško ir durpynų gaisrais rajone sudaryti priešgaisrinę operatyvinę komisiją iš sekančių asmenų:

Žukovas — rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas,

Deksnys — rajono milicijos skyriaus viršininkas,

Jeglinkas — Rokiškio miškų ūkio direktorius.

8. Visose girininkijose sudaryti priešgaisrines operatyvines komisijas iš apylinkių tarybų pirmininkų, girininkų, girininkų ir kolūkių priešgaisrinių grupių viršininkų.

9. Įpareigoti rajono įstaigų, organizacijų bei įmonių vadovus reikalui esant išskirti savo žinioje esančias transporto priemones, automašinas ir reikalingą degalų bei pašarų kiekį.

10. Įpareigoti rajono ryšių kontoros viršininką (drg. Dambrauską) kilus gaisrui be eilės leisti naudotis telefono tinklu, priimti ir išsiųsti telegramas.

11. Įpareigoti rajono vykdomojo komiteto liaudies švietimo skyriaus vedėją (drg. Slavinską) moksleivių tarpe praveisti aiškinamąjį darbą dėl miškų apsaugos nuo gaisrų.

12. Įpareigoti girininkijų girininkus nedelsiant pilnai paruošti priešgaisrines priemones gaisro atžvilgiu pavojingose vietovėse, pastatant priešgaisrinius sargus, kurie kontroliuotų, kad miško paruošėjai griežtai laikytųsi priešgaisrinių taisyklių.

13. Gaisrams pavojingame laikotarpyje uždrausti atitraukti valstybinės apsaugos ir miškų administracijos darbuotojus prie kitų pašalinių darbų.

14. Miško ir durpynų gaisrų gesinimui nustatyti sekančią tvarką, įtraukiant tam tikslui vietos gyventojus, transporto priemones ir priešgaisrinį inventorių:

a) asmenys, pastebėję miške neužgesintą gaisrą arba kylantį gaisrą, privalo nedelsiant jį užgesinti, o taip pat gaisro kilimą pranešti artimiausiam eiguliui arba apylinkės tarybai;

b) miške esantieji miško gamintojai, durpynų pramonės, kooperacijų bei kitų organizacijų darbininkai privalo, valstybinės miško apsaugos darbuotojams pareikalavimus, nedelsiant vykti į gaisro vietą ir su savo priešgaisriniais įrankiais įsijungti į gaisro gesinimą;

c) vietiniai gyventojai į gaisrų gesinimą įtraukiami darbo prievolės tvarka, vyrai nuo 18 iki 50 metų amžiaus, moterys — nuo 18 iki 40 metų amžiaus. Nuo miško gaisrų gesinimo atleidžiami invalidai, nėščios moterys ir moterys, turinčios vaikus iki 3 metų amžiaus;

d) darbininkams, dirbantiems prie miško ir durpynų gaisrų gesinimo, turi būti apmokėta už kiekvieną dieną: pėstiems — 15 rb į dieną, su arkliais — 30 rb. Apmokėjimą vykdo įmonės, įstaigos ir organizacijos, nurodytos šio sprendimo I-ame punkte, apylinkių taryboms patvirtinus apmokėjimo lapus.

15. Įmonių, įstaigų vadovai, atsisakantieji dalyvauti miško arba durpynų gaisrų gesinime su savo transporto priemonėmis, žmonėmis, inventoriu, traukiami administracinės atsakomybės.

16. Šis privalomas sprendimas įsigalioja nuo jo paskelbimo dienos ir galioja rajono teritorijoje vienerius metus.

17. Šio sprendimo vykdymo kontrolė pavedama Rokiškio miškų ūkiui ir rajono milicijos organams.

J. PAPLAUSKAS

Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

V. ŽILĖNAS

Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

SPORTAS

Šaškių turnyras V-ajam atskirui išigyti

Adomynės septynmetėje mokykloje buvo prarastas šaškių turnyras, skirtas V-ajam atskirui išigyti. Turnyre dalyvavo 27 šaškininkai, iš kurių 17 išlaikė normas. Geriausiai turnyre pasirodė mokytojas V. Narbutas, pralaimėjęs tik vieną partiją. Iš mokinių geriausiai pasirodė V-os klasės mokinė Kazė Lapienytė, surinkusi iš 26 galimų taškų 19. Taip pat neblogai pasirodė turnyre penktokė Danutė Tutinaitė, šeštos klasės mokiniai Ald. Magylaitė, J. Šilinis, septyntokas A. Kerkulis ir eilė kitų mokinių.

17 šaškininkų kovoja prie šaškių lentų dėl IV-ojo atskirio. Mokyt. St. ŽEMAITIS

Šaškių-šachmatų turnyras

Pirmūno kolūkio LSD „Kolūketis“ I grupės sportininkai, vadovaujami J. Belecko ir A. Lukoševičiaus, suorganizavo šaškių-šachmatų turnyrą. Šaškių turnyre I vietą iškovojo J. Masilionis, surinkęs 9 taškus iš 11 galimų. Šachmatininkų susitikime geriausiai pasirodė J. Masilionis ir V. Savičius, surinkę 4,5 taškus iš 6 galimų ir pasidalinę I-II vietas.

Z. ŠILAITIS

Subačiaus vidurinėje mokykloje

Pradžius aikštei, vidurinės mokyklos mokiniai-sportininkai, vadovaujami sekcijos vadovo A. Balsevičiaus, sistemingai treniruojami krepšinyje. Treniruočių metu įsivainikavo žaidimo technika, keliamas žaidimo lygis. Krepšinyje geriausiai pasirodė V. Barauskas, A. Zuoza, P. Pečiulis ir kiti sportininkai.

B. PUKYS

Vadovaujant fizinio lavinimo mokytojų A. Aleknei, jau sutvarkytos krepšinio, tinklinio ir kt. aikštelės. Tvarkant aikšteles pasižymėjo V. Balsevičius, J. Simonavičius, A. Vanagas, St. Astravas ir kiti vyresniųjų klasių sportininkai.

P. BALSYS

Vidurinės mokyklos centrinėje patalpose įvyko sporto kolektyvo „Viltis“ sekcijų vadovų ir sportinio aktyvo pasitarimas. Numatyta suorganizuoti vasaros sporto sezono atidarymui įvairių sporto šakų tarpklasių turnyrus, įsigyti sportinį inventorių.

K. LUKOŠIŪTĖ

Redaktorius S. ZAUKA

Dviračių ir šunų laikytojų žiniai

Kupiškio rajono komunalinio ūkio skyrius praneša, kad nuo š. m. balandžio mėn. 1 d. rajono komunalinio ūkio skyrius praveda dviračių ir šunų registraciją.

Piliečiai, neužregistravę dviračių ir šunų iki š. m. gegužės mėn. 15 d., bus baudžiami administracine tvarka.

Kupiškio rajono komunalinio ūkio skyrius

ZOOTECHNIKO PATARIMAI

Laikas pasiruošti paukščių ganymai laukuose

laisvai pajudėti. Visa tai yra gera, bet, laikant paukščius eilę metų vis toje pačioje vietoje, dirva užsiteršia, nusimina, pradeda plėstis užkrečiamos paukščių ligos. Maisto tokioje ganykloje vištos gauna labai mažą.

Visai kas kita, kai vištos perkeliama į neužtvirtus plotus laukuose. Čia jos kas kelios dienas keliamos vis į naują vietą, galima parinkti kur yra daugiau pašaro. Vištos tokiose ganyklose randa nemažą maisto, surenka daug visokių kenkėjų.

Praeitų metų rudenį teko aplankyti eilę kolūkių Tarybų Estijoje ir pamatyti, kaip pas juos tvarkoma paukštinkystė. Reikia pripažinti, kad jie paukštinkystėje mus tolokai pralenkė, nors gamtinės sąlygos ten kiek sunkesnės negu pas mus. Viščiukų augimui labai didelės įtakos turi ganyklinis vištų ir prieauglio laikymas. Tokios

vištos deda aukštos biologinės kokybės kiaušinius. Iš jų išsiritęs prieauglis yra patvarus, gerai auga, o užaugęs pasižymi geru dėslumu. Viščiukai pas juos iš šiltnamio perkelti į lauko sąlygas, kur jie turi visas sąlygas geram vystymuisi. Spalio mėnesį ganykloje laikomos vištaitės atrodė visai kaip suaugusios stambios vištos. Tarybų Estijos kolūkiai laikosi tokios taisyklės: laukuose pirma eina kertamoji, pasakojanti paukščiai, po jų traktorius.

Vištomis lauke laikyti reikia turėti keletą mažų kilnojamų paukštidžių-namukų. Namukams galima panaudoti pačią pigiausią statybinių medžiagą, esančią kolūkyje. Jie gali būti daromi iš plokščių lentų, iš skiedrų stogui dengti, iš medžių matų ir pan. Svarbu tik, kad jie būtų lengvi, pigūs, lengvai pertraukiami iš vienos vietos į ki-

tą. Dengti namukus toliu, lentelėmis, ar skiedromis. Namukai daromi vienpusiu ir dvipusiu stogu. Vienpusiu stogu namuko priešakinės sienos aukštis 1,75 m, užpakalinės — 0,75 m, grindų plotas 3x2 m. Viduje turi būti laktos, dedančioms vištoms lizdai. Vietos sutvarkyti, lizdus galima daryti iš lauko pusės, apie namuką šiek tiek pakėlus nuo žemės. Priešakinėje sienoje turi būti langas, vėdinimui anga ir landa. Durys daromos iš galo. Pervežimui namukai daromi ant mažų tekinių arba ant pavažų. Prikabinus arklį, namukas lengvai patraukiamas iš vienos vietos į kitą. Pirmoje eilėje šituo reikalu turėtų susirūpinti pirmiausia rajono kolūkiai ir savo pavyzdžiu paskatinti kitus, atsiliekančius. Reikia galų gale pakelti paukštinkystę į tinkamą lygį ir sutvarkyti taip, kad ji duotų naudos ir kolūkiams, ir valstybei.

J. GULBINAITĖ
Vyr. zootechnikas

Visose mūsų broliškose respublikose jau seniai sėkmingai naudojamas paukščių laikymas laukuose, ganyklose. Paukščiai perkelti į laukus pavasarį, kai tik sušyla oras ir paželia žolė, ir laikomi iki rudens, kol leidžia klimatinės sąlygos. Kaip ganyklą galima panaudoti sodus, įvairius žaliuosius plotus, pūdymą, ražienas, bulvienas ir kt. Tinkamai tvarkomas ganymas žymiai atpigina paukščių laikymą, pagerina jų sveikatingumą, pakelia dėslumą. Ganyklose auginamas prieauglis būna gerai išsivystęs, atsparus ligoms, labai mažai krinta, jauniklės vištos pradeda dėti 4,5—5 mėnesių.

Žąsys ir antys ir pas mus laisvai naudojasi ganykla. Vištos iki šiol visuose mūsų respublikos kolūkiuose vasarą laikomos prie paukštidžių užtvirtame kieme arba vaikšto aplinkui neužtvirtos. Šiais atvejais jos naudojasi grynu oru, saulės šviesa, gauna